

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 32. S. Innocentii Decretalis ad Decentium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

istæ Epistolæ in Palæstinam pervenerunt; quippe 10. Jan. anno 417. defunctus est. S. Cyrillo successerat, atque Sedem Jerosolymitanam ultra annos triginta tenuit. Successorem habuit Prailern, cujus nomen, quod Græce ^{Sup. Lib. XVIII. §. 36. Theo. V. hist. c. 38.} dulcis dicitur, moribus ejus conveniebat. Is annos ferme tredecim sedit.

§. XXXII.

S. Innocentii Decretalis ad Decentium.

Sanctus Papa Innocentius eodem anno ^{Innoc. ep. I.} 416. Pontificatus sui ultimo, Decretalem celeberrimam dedit ad Decentium Episcopum Eugubiensem in Ducatu Urbinate. Initio conqueritur, contemni traditiones, quas Ecclesia Romana a S. Petro Apostolo accepit, *Cum tamen*, inquit: *exploratum sit, neminem Ecclesias in Italia, Galliis, Hispaniis, Africa, Sicilia, & adjacentibus Insulis fundasse, nisi eos, quos S. Petrus Apostolus, aut e-*

Uu 3 *jus*

Hæc Fleurii verba Protestans corrumpit, dum pro voce l' Autorité du Pape, Auctoritatem Papæ, posuit: parte IV. pag. 224. §. 58. Die Autorität dieses Pabstes. Audacter deinde in adjecta Nota mentitur; Episcopos Africæ de hac Auctoritate nihil scivisse. Sed quis ex Protestantibus quoque vir veritatis amans falsario fidem adhibebit?

Sæculum V. *jus Successores Episcopos constituerunt.*
A. C. 416. Et inferius: *Haud dubie sæpe Romam venisti, nostræ Ecclesiæ conventibus affuisti; vidisti, quos ritus seu in consecratione Mysteriorum, seu in aliis actionibus secretis, observet; idque ad tuam informationem sufficeret.* Hic videmus, quod Episcopi Sacramentorum administrationem per exemplum, & vivæ vocis traditionem didicerint.

c. 1.

c. 2.

c. 5.

Mabill. Diff. de ferm. Id. comment. in Ord. Rom. c. 6. n. 1. & 2.

Tum ad particularia descendens Papa decedit; pacem non nisi post Mysteriorum consecrationem dandam, ut indicetur, populum consensisse, & Actionem esse finitam. Nomina eorum, qui oblationes attulerunt, non ante recitanda, quam Sacerdos eosdem in oratione sua Deo commendaverit. Id de Momento in Canone intelligendum. Fermentum ad Ecclesias rurales non esse mittendum. Hoc Fermentum Eucharistiæ Particula fuisse creditur, quæ post Sacrificium servabatur, Sacrificio sequenti miscenda, tanquam fermentum sacrum, & signum sensibile, quod semper eadem ejusdem Corporis Jesu Christi oblatio permaneat. (*) Istud Papa die Domini-

(*) Protestans, præter alias depravationes, hæc verba sic reddidit: Zum Zeichen, daß es immer ein, und dasselbe Brodt sey. pag. 225. Secun-

ca mittebat ad urbis Romæ titulos, id ^{Sæculum V.}
est, Ecclesias, quorum Presbyteri hac die ^{A. C. 416.}

cum ipso congregari non poterant, propter populum sibi commissum. Presbyteri igitur per manus Acolythorum fermentum, a Papa consecratum, in signum communionis accipiebant; verum ad Presbyteros in Cœmeteriis remotis non mittebatur, ne per vias longas Sacramenta deportari necesse esset, sed Presbyteri in Cœmeteriis jure eadem consecrandi potiebantur. (*) *Omnes nostræ Ecclesiæ*, inquit Pontifex: *in urbe sunt*; nempe Roma totam Episcopi Romani Dioecesim constituebat. Hinc etiam in exiguis civitatibus, Romæ proximis, quales sunt Ostia, Præneste, Tibur, Episcopos videmus. Die Sabbati cujuslibet Septimanæ, sicut die Veneris, jejunandum; his diebus Mysteria non celebrantur, in memoriam Tristitiæ quæ eos Apostoli transgere. Hic mos erat Ecclesiæ Romanæ, in aliis Ecclesiis solo Sabbato Sancto per totum annum jeju-

c. 4.

S. Innocentii
Decretalis.

c. 5.

Uu 4

naba-

Secundum hunc Interpretem ineptissime loqueretur S. Innocentius; quis enim tunc temporis, vel hodie dubitaverit, panem semper panem permansurum, donec vel ab homine, vel a verminibus consumatur?

(*) Eadem pagina 225. §. 159. Protestans hæc verba: Sed Presbyteri &c. omisit, errores minoris momenti prætermitto.

Sæculum V.
A. C. 416.

c. 6.

c. 7.

c. 2.

Act. 8. 14.

c. 7.

Jac. 5. 14.

Act. 8. 14.

c. 7.

nabatur. Si quos post acceptum Baptis-
mum Dæmon infideat, impositionem ma-
nuum Presbyteri, aut alterius Clerici
accipere possunt, sed tunc tantum,
Episcopus jusserit. Pœnitentes abso-
lutionem non nisi in Cœna Domini, ex-
cepto casu necessitatis, accipiant. Solus
Episcopus parvulis sigillum sacrum, quod
est, Sacramentum Confirmationis, dare
potest; *Hæc discimus*, inquit hic Ponti-
fex: *non solum ex Consuetudine Ecclesia-*
rum, sed etiam ex Sacra Scriptura in Ac-
tis, exemplo SS. Petri, & Joannis. Pre-
byteri Baptizatis unctionem Chrysmatis
conferre possunt, si modo illud ab Episco-
po fuerit consecratum; at neminis fran-
tem Chrysmate signent; hoc Solis Episco-
pis competit, dum Spiritum S. conferunt.
Ægrotorum unctio a Presbyteris admi-
strari potest, juxta Epistolam S. Jacobi
Apostoli, cujus ratio redditur, quod E-
piscopis per negotia non vacet, ad om-
nes ægrotos se conferre; Oleum autem
hujus unctionis ab Episcopo sit consecra-
tum. Hæc unctio pœnitentibus non da-
tur, quia Sacramentum est. Ecce duo
Confirmationis, & Extremæ unctionis
Sacramenta in hac Decretali optime ex
Traditione, & Sacra Scriptura proben-
tur. Papa in finem subjungit: Quando
buc veneris, reliqua tibi coram eloqui po-
tero. Videlicet, quæ scribere non lice-

bat. Jam antea dixerat, dum de S. Sa- Sæculum V.
crificio sermo erat; *post illa omnia, quæ* A.C. 416
aperte scribere non debeo. Et, dum de c. 1.
Confirmatione loquitur; *verba ponere*
non possum, ne magis Mystera prodere,
quam consulenti respondere videar. Ita c. 3.
illa adhuc ætate inviolabilis erat de My-
steriis silentii fides. (*)

§. XXXIII.

Alie Decretales.

Prædicta Decretalis data est 14. Calen- Epist. 4.
das Aprilis, Theodosio, & Palladio
U u 5 Con-

(*) Hic apposuit Protestans doctissimam No-
tam: So hoch dieses Schreiben Innocentii ge-
achtet wird, so werden doch auch viele Din-
ge darinn angetroffen, die er besser hätte wisse-
sen können. Er saget zum Exempel, daß
ausser Petro kein anderer Apostel im Occi-
dente das Evangelium geprediget. Hätte er
nicht wenigstens den Apostel Paulum aus-
nehmen sollen, welcher zu Rom gelehret?
Stolidissimus Mortalium vel credit, vel credere
vult videri, S. Innocentium nescivisse, quod
S. Paulus Romæ prædicaverit. Et quid inde
sequatur contra Catholicos, etiamsi S. Paulus,
& alii Apostoli in Occidente prædicaverint?
Nunquid ideo minus verum est, Christum Do-
minum ad solum Petrum dixisse: *Pasce oves*
meas? Reliqua hujus Notæ, ne lectori tædium
pariam, silentio premo. Joan. 21.